

DORNIČ, Stanislav, PhDr., CSc., profesor (1929-1989)

Vynikajúci experimentátor úspešne etablovaný aj v zahraničí. Mladší syn dedinského učiteľa maturoval na I. Štátnom gymnáziu v Prešove r. 1948. Po istých peripetiách sa zapísal na štúdium psychológie na Filozofickú fakultu Masarykovej univerzity, ktoré ukončil r. 1952 dizertáciou o priestorovej orientácii slepých. Stal sa jedným z „budovateľov“ psychologického laboratória SAV, kde neskoršie uplatnil brniansku experimentálnu erudíciu. Tu získal aj vedeckú hodnosť CSc. (1959) a po transformovaní laboratória na Ústav experimentálnej psychológie SAV r. 1963 sa stal vedúcim jeho oddelenia všeobecnej psychológie. Zameril sa najmä na výskum zrkovného vnímania, pozornosti a pamäti. R. 1965 bol na dlhodobom študijnom pobyte v Štokholmskej univerzite, napokon r. 1970 emigroval a zakotvil v jej Ústave aplikovanej psychológie. V sept. 1989 sa stal „acting“ profesorom kognitívnej psychológie Psychologického ústavu Štokholmskej univerzity. Do európskej psychológie preniesol a ďalej rozvinul viaceré výskumné témy načaté čiastočne aj v spolupráci s inými v ÚEP, napr. aj psychologickú problematiku viacjazyčnosti (sám ovládal okrem slovenčiny a češtiny štyri ďalšie svetové jazyky, napokon aj švédštinu). Jeho bibliografia zahŕňa takmer 200 publikácií. Knižne vyšla na Slovensku menšia publikácia „Psychika a tuberkulóza“ (r. 1965 v spolupráci s M. Čermákom) a potom v zahraničí editoroval „Attention and Performance VI.“ (1977). Jeho predčasné odžitie zrejme spôsobila chronická choroba – astma, ktorá ho prenasledovala už v mladšom veku. Svojím pôsobením v psychologicky vyspelom zahraničí zviditeľnil aj slovenskú experimentálnu psychológiu 60-tych rokov. V archíve ÚEP je komplet jeho pôvodných prác.